

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 465

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 21 mai 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 661 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 lit. a) și b), ale art. 328 alin. (1) și ale art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 662 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
542. — Ordin al ministrului energiei pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate	8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 661

din 28 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 lit. a) și b), ale art. 328 alin. (1) și ale art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) lit. a) și b), ale art. 346 alin. (3) lit. a) și ale art. 328 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Andrei Roman în Dosarul nr. 1.224/107/2020/a1 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.167D/2020.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a depus la dosar note de ședință prin care face referire la fondul cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 alin. (1) din Codul de procedură penală, întrucât motivele de neconstituționalitate formulate privesc interpretarea normei, respectiv de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) lit. a) și b), ale art. 346 alin. (3) lit. a) din același act normativ, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 511 din 5 iulie 2016 și nr. 267 din 23 aprilie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 19 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.224/107/2020/a1, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) lit. a) și b), ale art. 346 alin. (3) lit. a) și ale art. 328 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Dan Andrei Roman într-o cauză aflată în procedura camerei preliminare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că principalul destinatar al normelor care reglementează procedura de cameră preliminară, în speță judecătorul de cameră preliminară, neavând la dispoziție norme precise, clare și previzibile, clarifică înțelesul dispozițiilor legale criticate prin raționamente de natură să substituie normele juridice, în condițiile în care jurisprudența nu constituie izvor de drept, așa încât înțelesul unei norme să poată fi clarificat pe această cale. Cu toate că principiile care guvernează atât

„condiționalitățile, criteriile și exigențele”, cât și obligațiile judecătorului de cameră preliminară, inclusiv cele la care se face referire în art. 280—282 din Codul de procedură penală, ar trebui să fie „universal valabile și aplicabile”, susține că, în realitate, acestea au un înțeles și o aplicabilitate diferite, de la caz la caz și de la judecător la judecător. Astfel, arată că, în procese penale diferite, înțelesul normelor care reglementează procedura de cameră preliminară este diferit și chiar contradictoriu. De asemenea, sunt diferite și „condiționalitățile, criteriile și exigențele” de verificare a regularității rechizitoriului și de verificare a legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale, care garantează respectarea drepturilor constituționale, a normelor convenționale și a principiilor fundamentale ale procesului penal. Consideră că sunt aplicate „standarde” diferite în ceea ce privește garantarea respectării drepturilor constituționale, a normelor convenționale și a principiilor fundamentale ale procesului penal. În acest sens, formulează un exemplu concret pentru a sublinia diferența dintre cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, pe o parte, și un alt dosar, în care procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus prin ordonanță infirmarea rechizitoriului, precum și alte cauze în care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a statuat, prin încheiere, în mod similar cu soluția dispusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Susține, astfel, că devin opționale, de la caz la caz, „condiționalitățile, criteriile și exigențele” de verificare a regularității rechizitoriului și de verificare a legalității administrării probelor, care ar trebui să aibă un caracter imperativ și un înțeles unic, raționamentul judecătorului tinzând spre clarificarea înțelesului unor norme juridice, pe cale de jurisprudență, selectivă și neunitară, cu toate că jurisprudența nu constituie izvor de drept, iar judecătorul nu poate fi legiuitor.

6. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că, după modificarea articolelor din titlul II al Codului de procedură penală, referitor la camera preliminară, s-a asigurat dreptul la un proces echitabil în componenta sa privind contradictorialitatea, oralitatea și egalitatea armelor. Potrivit concepției legiuitorului, reflectată în Codul de procedură penală, instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmăririi penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal. Reține că, potrivit jurisprudenței instanței de control constituțional, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014). Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. De asemenea, potrivit aceleiași jurisprudențe,

obiectul procedurii desfășurate în camera preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (Decizia nr. 838 din 8 decembrie 2015). În procedura camerei preliminare, instanța de judecată va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi penale se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, considerându-se că au fost obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune însă că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu sunt suficiente pentru a întemeia o acuzație. Prin prisma atribuțiilor procesuale încredințate judecătorului de cameră preliminară, în contextul separării funcțiilor judiciare, acestuia îi revine funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, iar nu stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpatului. Reține că, potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. Astfel, în cazul în care probele neexcluse nu sunt suficiente pentru a fundamenta vinovăția inculpatului, instanța, potrivit art. 396 alin. (1) din același act normativ, pronunță o soluție de achitare a inculpatului. De asemenea, potrivit art. 385 din Codul de procedură penală, dacă din cercetarea judecătorească rezultă că pentru lămurirea faptelor sau împrejurărilor cauzei este necesară administrarea de probe noi, instanța dispune fie judecarea cauzei în continuare, fie amânarea ei pentru administrarea probelor. Apreciază, totodată, că prevederile art. 54 din Codul de procedură penală, care la lit. a) și b), reglementează atribuții exprese ale judecătorului de cameră preliminară, nu încalcă prevederile constituționale și convenționale invocate, întrucât legiuitorul are îndrituirea constituțională, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de a stabili competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele de ședință depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 54 lit. a) și b), ale art. 328 alin. (1) și ale art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 54 alin. (1) lit. a) și b): „*Judecătorul de cameră preliminară este judecătorul care, în cadrul instanței, potrivit competenței acesteia: a) verifică legalitatea trimiterii în judecată dispuse de procuror; b) verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală;*”;

— Art. 328 alin. (1): „*(1) Rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art. 330 și 331, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei. Rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmit de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când a fost întocmit de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când a fost întocmit de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet. În cauzele cu arestați, verificarea se face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive.*”;

— Art. 346 alin. (3) lit. a): „*(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;*”.

11. Art. 346 alin. (3) lit. a) a fost modificat de art. I pct. 39 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023. Însă, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală în forma în vigoare de la data sesizării instanței de contencios constituțional.

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției. Invocă și dispozițiile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, fără a preciza, în concret, ce dispoziții din acestea din urmă sunt încălcate.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că ceea ce a determinat ridicarea acesteia este faptul că, în opinia autorului, normele procesual penale criticate sunt interpretate și aplicate diferit, de la caz la caz, de către judecătorul de cameră preliminară, care, potrivit criticilor formulate, clarifică înțelesul dispozițiilor legale criticate prin raționamente de natură să substituie normele juridice. Astfel, se

susține că în procese penale diferite înțelesul normelor care reglementează procedura de cameră preliminară este diferit și chiar contradictoriu. De asemenea, Curtea observă că autorul excepției face referire la soluțiile pronunțate în diverse dosare penale prin raportare la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, pentru a sublinia că exigențele de verificare a regularității rechizitoriului și a legalității administrării probelor, care ar trebui să aibă un caracter imperativ și un înțeles unic, devin opționale, de la caz la caz, raționamentul judecătorului tinzând spre clarificarea înțelesului unor norme juridice, pe cale de jurisprudență, selectivă și neunitară, cu toate că jurisprudența nu constituie izvor de drept, iar judecătorul nu poate fi legiuitor.

14. În aceste condiții, Curtea constată că soluționarea aspectelor invocate de autorul excepției nu intră în sfera contenciosului constituțional, ci țin de competența exclusivă a judecătorului de cameră preliminară, care are competența, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, să verifice legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, precum și a instanței de judecată, în fond și în căile de atac.

15. Instanța de control constituțional a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23).

16. În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței

de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii (a se vedea Decizia nr. 598 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2012, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 421 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16, Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21, și Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 19 noiembrie 2018, paragraful 14, și Decizia nr. 824 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020, paragraful 14). Cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009).

17. Așadar, având în vedere dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție și ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența de a interpreta și aplica legea, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 lit. a) și b), ale art. 328 alin. (1) și ale art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 lit. a) și b), ale art. 328 alin. (1) și ale art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dan Andrei Roman în Dosarul nr. 1.224/107/2020/a1 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 662
din 28 noiembrie 2023referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7)
din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Florin Andrei în Dosarul nr. 47.645/3/2017/a3 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.206D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens paragrafele 18 și 23—26 din Decizia Curții Constituționale nr. 462 din 25 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 343/C din 3 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 47.645/3/2017/a3, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gabriel Florin Andrei într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de recuzare a unui judecător, formulată de autorul excepției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că procedura recuzării este golită de conținut și nu este efectivă, în condițiile în care nu este contradictorie și, de asemenea, orală, părțile nu sunt citate, termenul în care se soluționează este de 24 de ore, astfel încât nu se pot administra probe, și, totodată, persoana care judecă o astfel de cerere de recuzare este colegul celui recuzat, contrar dreptului la un proces echitabil. Așadar, susține că prevederile criticate încalcă principiul legalității, aduc atingere dreptului la un proces echitabil, îngreșesc dreptul la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești și nesocotesc principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală, întrucât, conform acestora, încheierea prin care se respinge cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac. De asemenea, făcând referire la prevederile art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă, autorul excepției arată că în cauzele civile încheierea de respingere a cererii de recuzare poate fi atacată pe cale separată — cu apel sau, după caz, cu recurs — la instanța imediat superioară și că, întrucât recuzarea este „o instituție ce

ține de civil, și nu de penal”, aceeași reglementare ar trebui instituită și în materie penală.

6. Totodată, susține că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală nu reglementează o cale de atac, un remediu procesual efectiv, contrar art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care are în vedere că stabilirea vinovăției prevede două căi procedurale. Consideră că se impune să fie reglementată o cale de atac care să poată fi formulată împotriva unei încheieri pronunțate în fond, să fie soluționată într-un termen rezonabil, să fie clar reglementată, într-o manieră care să presupună și contradictorialitate, dar și obligația celui care se pronunță de a analiza toate motivele din cererea de recuzare, în caz contrar putând să apară și ipoteza unui refuz de a soluționa cererea de recuzare, cum s-a întâmplat în prezenta cauză. Susține, așadar, că cererea de recuzare este un mijloc procesual prin care se garantează imparțialitatea judecătorilor completului și că, în condițiile în care asupra cererii de recuzare se pronunță un judecător de la completul următor, deci un coleg al judecătorului la care se referă cererea, această garanție — esențială pentru asigurarea caracterului echitabil al procesului penal — este practic înlăturată într-o manieră contrară art. 53 din Constituție, dacă încheierea respectivă se pronunță în primă și ultimă instanță.

7. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, arătând că lipsa unei căi de atac nu contravine Legii fundamentale, având rolul de a dinamiza procesul penal, mai ales în contextul în care instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, astfel încât, apelul fiind devolutiv sub toate aspectele, existența cazului de incompatibilitate a judecătorului din fond poate fi supusă controlului instanței de apel. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 500 din 30 iunie 2016 și nr. 462 din 25 iunie 2020.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că încheierea prin care se soluționează o cerere de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac. Cu toate acestea, apreciază că reglementarea criticată nu aduce atingere dreptului la un proces echitabil. Observă că, potrivit art. 421 pct. 2 lit. b) raportat la art. 281 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, nerespectarea dispozițiilor privind componerea instanței — între care se regăsesc și cele referitoare la incompatibilități — constituie motiv de nulitate absolută a sentinței și determină desființarea acesteia în apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare. Astfel, consideră că legea procesual penală oferă garanții suficiente pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, împiedicând soluționarea cauzei de către un judecător incompatibil.

10. Pe de altă parte, reține că Legea fundamentală nu îl obligă pe legiuitor să reglementeze căi de atac împotriva oricărei hotărâri judecătorești, ci statuează în art. 129 că acestea se exercită „*în condițiile legii*”, iar accesul la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești — deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac — fiind de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură; prin urmare, prevederile criticate nu aduc atingere art. 126 și 129 din Constituție. Mai mult, întrucât legiuitorul are competența de a stabili căile de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești, reține că, tocmai în virtutea acestei competențe, Codul de procedură penală prevede în art. 68 alin. (7) că încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac, urmărind prin aceasta asigurarea celerității în soluționarea cauzelor. Consideră că nici principiul dublului grad de jurisdicție în materie penală nu este încălcat de dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, acesta fiind incident numai la soluționarea fondului cauzelor penale. Or, chestiunea recuzării nu privește fondul cauzei. În fine, observă că autorul excepției afirmă caracterul neconstituțional al prevederilor art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală raportându-le la cele ale art. 53 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, teza referitoare la recuzare, având următorul conținut: „*Încheierea prin care se soluționează (...) recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.*”

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 126 privind instanțele judecătorești și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție, privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în cauza în care a fost invocată aceasta autorul a formulat o cerere de recuzare, astfel încât instanța de control constituțional urmează să se pronunțe doar în ceea ce privește norma procesual penală ce reglementează regimul juridic aplicabil încheierilor prin care se soluționează cererea de recuzare, în această măsură textul criticat având legătură cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

16. Pe fondul excepției, Curtea reține că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală au mai fost examinate de instanța de control constituțional, din perspectiva unor critici identice celor formulate în prezenta cauză, fiind pronunțate Decizia nr. 651 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2017, Decizia nr. 531 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 23 noiembrie 2017, Decizia nr. 271 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 29 iulie 2018, Decizia nr. 275 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 24 iulie 2018, Decizia nr. 242 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, și Decizia nr. 462 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 14 octombrie 2020, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

17. În motivarea soluției sale, în considerentele deciziilor precitate, Curtea a observat că, potrivit art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală, încheierea prin care se soluționează recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Așadar, fără a distinge între încheierea de admitere și cea de respingere a recuzării, legiuitorul a stabilit că acestea nu sunt supuse vreunei căi de atac. Potrivit expunerii de motive la Legea privind Codul de procedură penală, „modalitățile de soluționare a cazurilor de incompatibilitate au fost simplificate, astfel încât să nu poată fi afectată celeritatea procesului penal prin abțineri și recuzări repetate, inclusiv prin recuzarea tuturor judecătorilor de la instanță sau a procurorilor de la parchet, care conduce la tergiversarea soluționării cauzei penale, în defavoarea înfăptuirii cu operativitate a actului de justiție. (...) Încheierea prin care se soluționează cererea de abținere ori prin care se admite cererea de recuzare nu este supusă niciunei căi de atac.” Curtea a observat că în expunerea de motive se menționează că doar încheierea prin care se admite recuzarea este definitivă de la data pronunțării, neputând fi atacată, pentru a dinamiza desfășurarea procesului penal, nefăcându-se referire la încheierea de respingere a recuzării. Normele procesual penale criticate stabilesc însă că atât încheierile de admitere, cât și cele de respingere a recuzării sunt definitive la data pronunțării, justificarea opțiunii legiuitorului fiind, în principiu, aceea de a împiedica părțile să abuzeze de instituția recuzării pentru a amâna momentul pronunțării unei soluții în cauză.

18. Totodată, Curtea a reținut că procedura de soluționare a cererii de recuzare nu îmbracă forma unui contencios care să reclame un tratament jurisdicțional, ci este vorba despre o chestiune de administrare a actului de justiție. Cu alte cuvinte, procedura în ceea ce privește cercetarea și judecarea cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă; această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar, iar actele ce se îndeplinesc în această procedură, după tipicul procesului penal, îi dau un caracter jurisdicțional numai în sens formal.

19. În aceste condiții, Curtea a reținut că soluționarea cererilor de recuzare trebuie însoțită de dezideratul asigurării celerității acestei proceduri, tocmai pentru a nu se impieta asupra soluționării în ansamblu a cauzei. Curtea a observat că, potrivit tezei a doua a alin. (5) al art. 68 din Codul de procedură penală, „*dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii*”, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită. De asemenea, Curtea a reținut că, deși procedura soluționării cererii de recuzare nu este în principiu publică, nimic nu împiedică partea care a formulat cerere de recuzare ca, în cazul prezentării la termenul stabilit, să depună concluzii scrise la dosarul cauzei sau chiar să își susțină prin avocat cererea.

20. Totodată, în acord cu jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit Constituției, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa încât Curtea a constatat că susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu se prevede o cale de atac cu privire la încheierea prin care se soluționează recuzarea, nu este întemeiată. Constituția nu cuprinde prevederi care să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, statuând în art. 129 că acestea se exercită „în condițiile legii”. Accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. Curtea a statuat, cu valoare de principiu, în jurisprudența sa, că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci statuează principal în art. 129 că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, iar art. 126 alin. (2) prevede că „*prin lege*” se stabilesc competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. Totodată, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, instanța constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În aceste condiții, Curtea a constatat că procedura de soluționare a cererilor de recuzare face parte integrantă din procedura de judecată, urmând să fie reglementată în conformitate cu prevederile constituționale precitate.

21. Totodată, Curtea a constatat că norma procesual penală criticată nu contravine nici celorlalte dispoziții constituționale invocate, referitoare la dreptul la apărare, în condițiile în care încheierea prin care instanța se pronunță cu privire la cererea de recuzare nu soluționează însuși procesul și nu antamează fondul cauzei.

22. Cât privește dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că acesta obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală. Garantarea existenței unui dublu grad de jurisdicție în materie penală are ca premisă faptul că examinarea unei „acuzații penale” formulate împotriva unei persoane a fost analizată la nivelul unui prim grad de jurisdicție. Curtea a constatat că, în materia recuzării, nefiind vorba despre o acuzație în materie penală, nu se impune reglementarea unui dublu grad de jurisdicție cu privire la încheierea prin care se soluționează cererea de recuzare. În plus, Curtea a reținut că încheierea prin care se soluționează recuzarea este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, în condițiile în care, potrivit art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, „*Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță*”, alin. (2) al aceluiași articol stabilind că „*Abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată*”.

23. De asemenea, Curtea a constatat că împotriva hotărârii ce urmează să fie pronunțată după judecarea cauzei penale părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege, respectiv declararea apelului, în condițiile prevăzute de art. 408—425 din Codul de procedură penală, ipoteză în care instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept [art. 417 alin. (2) din Codul de procedură penală], astfel încât, apelul fiind devolutiv sub toate aspectele, existența cazului de incompatibilitate a judecătorului din fond poate fi supusă controlului instanței de apel. De asemenea, existența cazurilor de incompatibilitate a judecătorului din apel — dintre cele prevăzute de art. 64 din Codul de procedură penală — poate fi invocată prin formularea căii extraordinare de atac a contestației în anulare, în temeiul art. 426 lit. d) din Codul de procedură penală. Așadar, Curtea a reținut că, prin reglementarea acestui motiv separat de contestație în anulare, legiuitorul a acordat o importanță deosebită consecințelor existenței unui caz de incompatibilitate a judecătorului în înfăptuirea actului de justiție, în condițiile în care, prin formularea unei căi extraordinare de atac, se tinde la înlăturarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri penale definitive și care își produce efectele.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor precitate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Florin Andrei în Dosarul nr. 47.645/3/2017/a3 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că dispozițiile art. 68 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate

Având în vedere:

— Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1.001 al Comisiei din 9 iulie 2020 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru modernizare care sprijină investițiile în vederea modernizării sistemelor energetice și a îmbunătățirii eficienței energetice a anumitor state membre, cu modificările ulterioare;

— Comunicarea Comisiei 2022/C 80/01 — Orientări privind ajutorul de stat pentru climă, protecția mediului și energie 2022, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 18.02.2022;

— Decizia Comisiei SA.101723 (2022/N) — România — Ajutor pentru investiții privind centrală de cogenerare cu gaze naturale în rețeaua de termoficare din 30 septembrie 2022, cu modificările din Decizia Comisiei C(2024) 1551 final — Amendament la SA.101723 care susține investițiile în centrale de cogenerare de înaltă eficiență care utilizează gaze naturale în rețelele de termoficare;

— Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, republicată, cu completările ulterioare;

— Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 alin. (1) lit. a), alin. (2) și alin. (3) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar de implementare și gestionare a fondurilor alocate României prin Fondul pentru modernizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 376/2003;

— Hotărârea Guvernului nr. 122/2015 pentru aprobarea Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice;

— Hotărârea Guvernului nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice;

— Hotărârea Guvernului nr. 203/2019 privind aprobarea Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2021 pentru aprobarea Planului național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021—2030;

— Avizul favorabil al Consiliului Concurenței nr. 1.772 din 12.02.2024 privind Schema de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate;

— Referatul Direcției generale ajutor de stat și fonduri europene nr. 233.950/DGASFE din 22.04.2024 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate, din Fondul pentru modernizare — programul-cheie 5, domeniul de investiții 5.1 — Suport pentru sprijinirea investițiilor de cogenerare de înaltă eficiență,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 316/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Energiei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală ajutor de stat și fonduri europene din cadrul Ministerului Energiei va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul energiei,
Constantin Saragea,
secretar general

S C H E M Ă

de ajutor de stat privind sprijinirea dezvoltării de capacități de producție pe gaz, flexibile, pentru producerea de energie electrică și termică în cogenerare de înaltă eficiență (CHP) în sectorul încălzirii centralizate

CAPITOLUL I
Introducere

Art. 1. — (1) Se instituie o schemă de ajutor de stat transparent, în baza secțiunii 4.10 „Ajutoarele pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată” din Comunicarea Comisiei — Orientări privind ajutorul de stat pentru climă, protecția mediului și energie 2022, denumită în continuare *Comunicarea CEEAG 2022*, bazată pe procedură de apel de proiecte cu depunere continuă, pentru sprijinirea investițiilor în cogenerare de înaltă eficiență în sectorul încălzirii centralizate.

(2) Sprijinul acordat în cadrul acestei scheme se încadrează în sprijinul prevăzut de art. 10d din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, ale cărei norme sunt stabilite de Comisia Europeană prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1.001 din 9 iulie 2020 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru modernizare care sprijină investițiile în vederea modernizării sistemelor energetice și a îmbunătățirii eficienței energetice a anumitor state membre.

Art. 2. — (1) Prezenta schemă este elaborată în conformitate cu prevederile Planului național de redresare și reziliență (*PNRR*) și ale Fondului pentru modernizare în conformitate cu prevederile art. 10d din Directiva 2003/87/CE și contribuie la implementarea prevederilor specifice reglementărilor comunitare și naționale, precum și a strategiilor și politicilor comunitare și naționale în sectorul energetic și al protecției mediului.

(2) Prezenta schemă de ajutor de stat contribuie la implementarea prevederilor specifice din următoarele reglementări europene și naționale, precum și din strategii și politici naționale:

a) Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență;

b) Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

c) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1.001 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru modernizare care sprijină investițiile în vederea modernizării sistemelor energetice și a îmbunătățirii eficienței energetice a anumitor state membre, cu modificările ulterioare;

d) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE, denumită în continuare *Directiva privind eficiența energetică*;

e) Decizia Comisiei nr. 809/2021 de punere în aplicare a Planului Național de Redresare și Reziliență;

f) Comunicarea Comisiei 2022/C 80/01 — Orientări privind ajutorul de stat pentru climă, protecția mediului și energie 2022, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 18.02.2022;

g) Decizia Comisiei SA.101723 (2022/N) — România — Ajutor pentru investiții privind centrală de cogenerare cu gaze naturale în rețeaua de termoficare din 30 septembrie 2022 cu modificările din Decizia Comisiei C(2024) 1551 final — Amendament la SA.101723 care susține investițiile în centrale de cogenerare de înaltă eficiență care utilizează gaze naturale în rețelele de termoficare;

h) Recomandarea Comisiei nr. 2003/361/EC — definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din 6 mai 2003;

i) Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) Legea serviciului public de alimentare cu energie termică nr. 325/2006, republicată, cu completările ulterioare;

k) Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

l) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2022 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar de implementare și gestionare a fondurilor alocate României prin Fondul pentru modernizare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 376/2003;

m) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare;

n) Hotărârea Guvernului nr. 163/2004 privind aprobarea Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice;

o) Hotărârea Guvernului nr. 203/2019 privind aprobarea Planului național de acțiune în domeniul eficienței energetice IV;

p) Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2021 pentru aprobarea Planului național integrat în domeniul energiei și schimbărilor climatice 2021—2030;

q) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. — În sensul prezentei scheme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *întreprindere* — una sau mai multe entități juridice care formează o singură unitate economică, conform Comunicării Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene¹. Mai multe entități vor fi

¹ Potrivit paragrafului nr. 11 din Comunicarea Comisiei privind noțiunea de ajutor de stat astfel cum este menționată la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (2016/C 262/01), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 262/19.07.2016.

considerate o singură întreprindere dacă este îndeplinită una dintre condițiile enumerate la art. 3 pct. 3 din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările și completările ulterioare;

b) *întreprinderi mici și mijlocii* — potrivit definiției IMM-urilor, dată de Recomandarea Comisiei — definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii din 6 mai 2003 (2003/361/EC);

c) *întreprindere mică cu capitalizare medie* — o întreprindere care nu este IMM și al cărei număr de angajați, calculat în conformitate cu art. 3—6 din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, nu este mai mare de 499 de persoane și a cărei cifră de afaceri anuală nu este mai mare de 100 de milioane EUR sau al cărei bilanț anual nu este mai mare de 86 de milioane EUR;

d) *întreprindere mare* — întreprinderea care are mai mult de 250 de angajați și a cărei cifră de afaceri anuală depășește 50 de milioane EUR și/sau al cărei bilanț anual total depășește 43 de milioane EUR;

e) *subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor* — sectoarele municipiului București sau alte subdiviziuni ale municipiilor ale căror delimitare și organizare se stabilesc prin lege;

f) *unitățile administrativ-teritoriale* — comune, orașe, municipii și județe;

g) *furnizorul de ajutor* — Ministerul Energiei;

h) *ajutor de stat* — avantaj economic acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acesta afectează schimburile comerciale dintre statele membre;

i) *data acordării ajutorului de stat* — data la care dreptul legal de a primi ajutorul este conferit beneficiarului, în conformitate cu regimul juridic național aplicabil, indiferent de data la care ajutorul se plătește întreprinderii respective;

j) *intensitatea ajutorului* — valoarea brută a ajutorului exprimată ca procent din costurile eligibile, înainte de deducerea impozitelor sau a altor taxe. Ajutoarele care pot fi plătite în mai multe tranșe trebuie calculate la valoarea lor în momentul acordării. Intensitatea ajutorului se calculează pentru fiecare beneficiar;

k) *efect stimulat*iv — ajutorul poate fi considerat ca facilitând o activitate economică numai dacă are un efect de stimulare. Un efect de stimulare are loc atunci când ajutorul îl determină pe beneficiar să își schimbe comportamentul, să se angajeze într-o activitate economică suplimentară sau într-o activitate economică mai ecologică, pe care nu le-ar desfășura fără ajutor sau le-ar desfășura într-o manieră restrânsă sau diferită. Ajutorul nu trebuie să suporte costurile unei activități pe care beneficiarul ajutorului le-ar suporta oricum și nu trebuie să compenseze riscul comercial normal al unei activități economice. Dovada unui efect de stimulare presupune identificarea scenariului factual și a scenariului contrafactual probabil, în absența ajutorului;

l) *demararea lucrărilor* — primul angajament ferm (de exemplu, de a comanda echipamente sau de a începe construcția) care face o investiție ireversibilă. Cumpărarea de terenuri și lucrări pregătitoare, cum ar fi obținerea autorizațiilor și efectuarea studiilor preliminare de fezabilitate, nu sunt considerate demarare a lucrărilor. În cazul preluărilor de întreprinderi, „demararea lucrărilor” înseamnă data de achiziționare a activelor direct legate de unitatea preluată;

m) *cogenerare sau producere combinată de energie electrică și energie termică, CHP* — producerea simultană, în același

proces, a energiei termice și a energiei electrice și/sau mecanice conform definiției prevăzute la art. 2 pct. 30 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE;

n) *încălzire centralizată sau răcire centralizată* — încălzire centralizată sau răcire centralizată în sensul definiției prevăzute la art. 2 pct. 19 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului;

o) *sisteme de termoficare și/sau de răcire centralizată* — instalații de producere a încălzirii și/sau a răcirii și rețele de stocare și de distribuție a energiei termice, care cuprind atât rețeaua primară de transport, cât și rețeaua secundară de conducte, pentru furnizarea de căldură sau răcire consumatorilor. Menționarea încălzirii centralizate trebuie interpretată ca referindu-se la sistemele de termoficare și/sau răcire centralizată, în funcție de modul în care rețelele furnizează încălzire sau răcire, în comun sau separat;

p) *cogenerare de înaltă eficiență* — cogenerarea care îndeplinește criteriile definiției privind cogenerarea de înaltă eficiență, conform art. 2 pct. 34 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE;

q) *zone asistate* — zonele desemnate prin harta națională a ajutoarelor de stat regionale pentru perioada 2021—2027, în aplicarea art. 107 alin. (3) lit. a) și c) din tratat;

r) *energie termică utilă* — energia termică produsă în vederea satisfacerii unei cereri justificabile economic de energie termică pentru procesele de încălzire sau de răcire. *Cerere justificabilă economic* — cererea care nu depășește necesarul de energie termică pentru procesele de încălzire/răcire și care, în absența cogenerării, ar fi satisfăcută în condiții de piață prin alte procese de producere a energiei termice decât cogenerarea;

s) *modernizare* — lucrările de reconstrucție și renovare a unei instalații/centrale pentru a produce energie în cogenerare de înaltă eficiență, în cazul în care operațiunea se referă la părți considerabile ale centralei, precum și prelungirea duratei de viață a acesteia. În cadrul prezentei scheme, modernizarea nu se referă la operațiunile privind mentenanța și înlocuirea unor componente mai mici ale instalației, lucrări care se fac în mod normal în timpul perioadei de exploatare;

t) *construirea* — construirea de noi capacități de producere a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență;

u) *programe-cheie* — grupare a domeniilor de investiții prin care sunt sprijinite sectoarele prioritare selectate de Ministerul Energiei, în baza strategiilor naționale energetice, pentru a primi sprijin financiar din Fondul pentru modernizare.

CAPITOLUL III Obiectivul schemei

Art. 4. — (1) Sprijinul financiar în cadrul prezentei scheme este acordat pentru investiții în cogenerare de înaltă eficiență, potrivit prevederilor secțiunii 4.10 — Ajutoarele pentru sistemele de termoficare și de răcire centralizată din Comunicarea CEEAG 2022. Sprijinul financiar este destinat atingerii obiectivelor asumate de România în cadrul PNRR — componenta Energie, măsura de investiții Dezvoltarea de capacități de producție pe gaz, flexibile și de înaltă eficiență, pentru cogenerarea de energie electrică și termică (CHP) în sectorul încălzirii centralizate, în vederea atingerii unei decarbonizări profunde, respectiv în cadrul Fondului pentru modernizare în România — Programul-cheie 5: Cogenerare de înaltă eficiență și modernizarea rețelelor de termoficare — Sprijin pentru modernizarea și realizarea de

centrale în cogenerare de înaltă eficiență și pentru modernizarea rețelelor de termoficare, domeniul de investiții 5.1 — Suport pentru sprijinirea investițiilor de cogenerare de înaltă eficiență, prin investiții în unități de producție a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse, inclusiv hidrogen verde, oferind centralelor posibilitatea să atingă pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, fiind obligatorie respectarea randamentului global brut de minimum 80%. Unitățile de producție fiind flexibile din punctul de vedere al volumului de gaze regenerabile (inclusiv hidrogen), ce va fi utilizat pe parcursul duratei de viață economică a investiției, asigură evitarea efectului de blocare (lock-in).

Având în vedere că gazul natural reprezintă un combustibil de tranziție, pentru contribuția la țintele asumate privind decarbonarea economiei, în selecția proiectelor ce vor primi ajutor de stat în temeiul prezentei scheme se vor puncta suplimentar componentele investiționale care vizează captarea și stocarea dioxidului de carbon (CCS) și/sau captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CCU), precum și utilizarea de echipamente hidrogen ready.

Criteriile de selecție aplicate proiectelor asigură conformitatea cu Ghidul tehnic „a nu prejudicia în mod semnificativ” (2021/C58/01), în special condițiile stabilite în anexa III la acesta. De asemenea, conform prevederilor PNRR, investițiile propuse vor înlocui cel puțin aceleași capacități a unor centrale de generare a energiei electrice și/sau termice cu emisii semnificativ mai mari de dioxid de carbon (cum ar fi cele pe cărbune, lignit sau petrol), ducând la o scădere semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și contribuind la atingerea obiectivului climatic al Uniunii pentru 2030 și a obiectivului privind neutralitatea climatică până în 2050.

Conform abordării strategice asumate prin reforma 4 — Dezvoltarea unui cadru legislativ și de reglementare favorabil tehnologiilor viitorului, în special hidrogen și soluții de stocare din PNRR, prin elaborarea strategiei naționale a hidrogenului și a planului de acțiune se vor pune bazele cadrului legislativ și de reglementare pentru instalarea noilor aparate și echipamente (precum centrale/cazane etc.) pregătite pentru hidrogen.

Totodată, pentru atingerea țintelor asumate prin PNIESC 2021—2030 privind energia și clima pentru 2030 și o economie a Uniunii neutră din punct de vedere climatic până în 2050, în paralel cu crearea de noi capacități de producție a energiei electrice cu emisii reduse de carbon, pentru decarbonarea industriei se vor implementa cele mai bune tehnologii disponibile de reducere a emisiilor, precum și transformarea substanțială a proceselor tehnologice, inclusiv prin soluții pentru captarea și stocarea carbonului și creșterea eficienței energetice în industrie.

(2) Punerea în funcțiune a unităților de cogenerare flexibile și de înaltă eficiență în sistemul încălzirii centralizate în cadrul prezentei scheme ce va fi notificată la Comisia Europeană are în vedere conformitatea cu orientările tehnice oferite în Comunicarea Comisiei — Orientări tehnice privind aplicarea principiului de „a nu prejudicia în mod semnificativ” în temeiul Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență (2021/C 58/01).

(3) Scopul implementării prezentei scheme este realizarea următoarelor obiective:

a) o economie mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologică și mai competitivă, conducând la dezvoltarea durabilă, care se bazează, printre altele, pe un nivel înalt de protecție și pe îmbunătățirea calității mediului, ca parte a Strategiei Europa 2020;

b) atingerea unei decarbonări adânci, în linie cu obiectivele Pactului ecologic european ca strategie de creștere sustenabilă

a Europei, combaterea schimbărilor climatice, în concordanță cu angajamentele Uniunii de a pune în aplicare Acordul de la Paris și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU.

CAPITOLUL IV

Necesitatea implementării schemei

Art. 5. — (1) Implementarea prezentei schemei de ajutor de stat conduce la realizarea următoarelor obiective:

a) economii în consumul de combustibili/energie primară prin procese de cogenerare de înaltă eficiență;

b) reducerea emisiilor rezultate din arderea cărbunilor, dar și din combustia gazului natural;

c) producerea energiei în regim de cogenerare de înaltă eficiență;

d) capacități de producție pregătite pentru utilizarea amestecului de gaz natural cu gaze regenerabile, cu emisii reduse de gaze cu efect de seră;

e) creșterea rezilienței și stabilității Sistemului electroenergetic național (SEN) prin asigurarea de capacități flexibile.

(2) Prin realizarea acestor proiecte se urmărește creșterea cu aproximativ 300 MW a puterii instalate în cogenerare în sistemul încălzirii centralizate în cadrul PNRR, respectiv cu aproximativ 200 MW în cadrul Fondului pentru modernizare.

CAPITOLUL V

Domeniul de aplicare

Art. 6. — (1) Schema de ajutor de stat se adresează întreprinderilor care produc energie electrică și termică în cogenerare (CHP) în sistemul încălzirii centralizate (întreprinderi mari, mijlocii sau mici) și unităților administrativ-teritoriale/subdiviziunilor administrativ-teritoriale care au depus la Ministerul Energiei, în calitate de furnizor al ajutorului de stat, cereri de finanțare pentru acordarea ajutorului de stat înaintea demarării lucrărilor, conform cerințelor din Ghidul solicitantului.

(2) Prezenta schemă se aplică pentru proiectele care propun ca acțiuni construirea/modernizarea centralelor electrice de cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse, inclusiv hidrogen verde, oferind centralelor posibilitatea să atingă pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh.

(3) Prezenta schemă se aplică numai pentru capacitățile nou-instalate sau modernizate pentru sursa de finanțare din PNRR. Sursa de finanțare din Fondul pentru modernizare se aplică numai pentru capacitățile nou-instalate. Noua unitate de cogenerare trebuie să asigure economii globale de energie primară în comparație cu producerea separată de energie termică și de energie electrică, astfel cum se prevede în Directiva 2012/27/UE.

(4) Furnizorul ajutorului de stat în temeiul prezentei scheme este Ministerul Energiei.

Art. 7. — În cadrul acestei scheme, nu se acordă sprijin financiar pentru sectoarele:

a) proiectării și fabricării de produse, de mașini sau de mijloace de transport ecologice menite să funcționeze cu mai puține resurse naturale, nici măsurilor adoptate în uzine sau în alte unități de producție în scopul ameliorării siguranței sau a igienei;

b) ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare care fac obiectul normelor stabilite în Comunicarea Comisiei — Cadrul pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare;

c) ajutoarelor de stat pentru îmbunătățirea biodiversității reglementate de alte norme privind ajutoarele de stat (și anume normele privind prestarea de servicii de interes economic general, privind ajutoarele de stat în sectorul agricol);

d) ajutoarelor de stat pentru energia nucleară.

CAPITOLUL VI**Beneficiarii**

Art. 8. — Potențialii beneficiari sunt:

a) întreprinderile care produc energie electrică și termică în cogenerare în sistemul încălzirii centralizate: întreprinderi mari, mijlocii sau mici;

b) unități administrativ-teritoriale/subdiviziuni administrativ-teritoriale definite conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 9. — Beneficiarii pot depune proiecte numai individual.

CAPITOLUL VII**Condiții de eligibilitate a beneficiarilor**

Art. 10. — Beneficiarii schemei, în funcție de tipul acestora (întreprindere sau unitate administrativ-teritorială) trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) au personalitate juridică, sunt legal constituiți în conformitate cu legislația specifică din statul membru a cărui naționalitate o dețin;

b) sunt întreprinderi care produc energie electrică și termică în cogenerare în sistemul încălzirii centralizate, derulând activități economice eligibile din sectoare aferente secțiunii D — Producția de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat, definită conform codificării CAEN din Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, cu excepția sectoarelor și obiectivelor prevăzute la art. 7;

c) nu sunt în stare de insolvență conform prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2013 privind criza financiară și insolvența unităților administrativ-teritoriale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 35/2016, după caz;

d) nu sunt în stare de faliment, lichidare, nu au afacerile conduse de un administrator judiciar sau activitățile lor comerciale nu sunt suspendate ori nu fac obiectul unui aranjament cu creditorii sau nu sunt într-o situație similară cu cele anterioare, reglementată prin lege, ori nu fac obiectul unei proceduri legale pentru declararea lor în stare de faliment, lichidare sau pentru conducerea afacerilor de un administrator judiciar;

e) și-au îndeplinit obligațiile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale către bugetele componente ale bugetului general consolidat;

f) nu fac obiectul unui ordin de recuperare neexecutat în urma unei decizii anterioare a Consiliului Concurenței, a Comisiei Europene sau a altui furnizor/administrator de ajutor de stat, prin care un ajutor de stat a fost declarat ilegal și incompatibil cu piața internă;

g) nu sunt întreprinderi în dificultate, astfel cum sunt definite în Orientările Comisiei privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (2014/C 249/01).

CAPITOLUL VIII**Condiții de eligibilitate a proiectelor**

Art. 11. — Condițiile de eligibilitate a proiectelor sunt următoarele:

a) proiectul este implementat pe teritoriul României;

b) proiectul finanțat din PNRR trebuie să vizeze acțiuni pentru construirea/modernizarea de unități de producție a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse, inclusiv hidrogen verde, oferind centralelor posibilitatea să atingă pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%;

c) proiectul finanțat din Fondul pentru modernizare trebuie să vizeze acțiuni pentru construirea de noi unități de producție a energiei electrice și termice în cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse, inclusiv hidrogen verde, oferind centralelor posibilitatea să atingă pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%;

d) proiectul respectă principiul „efectului stimulat” conform prevederilor din Orientările privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie pentru 2022;

e) perioada de implementare a proiectului se încadrează în perioada de eligibilitate a cheltuielilor, respectiv activitățile considerate „demararea lucrărilor” se încadrează între data depunerii cererii de finanțare și data preconizată de finalizare, dar nu mai târziu de 30.06.2026 în cazul proiectelor aferente PNRR, respectiv nu mai târziu de 31.12.2030 în cazul proiectelor promovate la finanțare din Fondul pentru modernizare;

f) investiția/investițiile din cadrul proiectului nu a/nu au mai beneficiat de finanțare din fonduri publice, cu excepția studiilor preliminare — studiul de fezabilitate, analiza geotopografică, studiul de fezabilitate, proiect tehnic, detalii de execuție, dacă nu sunt solicitate pentru finanțare prin prezenta schemă;

g) potențialii beneficiari de ajutor de stat, la momentul depunerii cererii de finanțare, semnează și depun o declarație pe propria răspundere prin care se angajează că până la data de 31.12.2049 fie vor implementa componentele investiționale care vizează captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC) și/sau captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CUC), fie vor înlocui gazele naturale cu gaze din surse regenerabile sau cu gaze cu emisii scăzute de dioxid de carbon, fie vor închide centrala.

CAPITOLUL IX**Bugetul schemei și numărul estimat de beneficiari**

Art. 12. — (1) Bugetul total estimat al schemei este compus din echivalentul în lei al sumei de 388.050.000 euro (echivalentul în lei la cursul de 4,9195 lei/euro²), din care 298.500.000 euro fonduri europene asigurate prin Mecanismul de redresare și reziliență în cadrul Planului național de redresare și reziliență — componenta C.6 Energie și 89.550.000 euro fonduri naționale prin aplicarea procentului de supracontractare de 30%, în temeiul prevederilor art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea

² Cursul mediu de schimb de 4,9195 lei prevăzut în Acordul de tip operațional între Comisia Europeană și România, semnat în data de 25 mai 2022.

nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă echivalentul în lei al sumei de 361.950.000 euro³,

care reprezintă fonduri publice asigurate prin Fondul pentru modernizare, fiind defalcat astfel:

Anul	Buget aferent PNRR (euro)	Buget din Fondul pentru modernizare (euro)
2022	104.000.000	—
2023	143.000.000	—
2024	141.050.000	8.950.000
	Total PNRR: 388.050.000	
2025	—	88.250.000
2026	—	88.250.000
2027	—	88.250.000
2028	—	88.250.000
	Total Fondul pentru modernizare	361.950.000
Buget total schemă după modificare: 750.000.000 euro		

NOTĂ:

Sumele neutilizate într-un an vor fi reportate pentru anul viitor. Dacă proiectele depuse permit utilizarea sumelor din anii următori, bugetul este utilizat în avans. Cheltuielile pentru asistența tehnică aferentă derulării de către Ministerul Energiei a acestei măsuri de investiții sunt cuprinse în bugetul alocat măsurii de investiții I.3 PNRR (300.000.000 euro) și sunt în valoare de 1.500.000 euro.

(2) Pentru sursa de finanțare din PNRR, alocarea bugetară și operațiunile financiare derulate în vederea utilizării fondurilor prevăzute la alin. (1) se fac în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare, iar pentru sursa de finanțare din Fondul pentru modernizare alocarea bugetară și operațiunile financiare se fac în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2022, aprobată cu completări prin Legea nr. 376/2023.

Art. 13. — Numărul de beneficiari de ajutor de stat în cadrul prezentei scheme este estimat la 9, cu încadrarea în limita bugetului alocat.

CAPITOLUL X

Durata

Art. 14. — Prezenta schemă se aplică până la data de 30.06.2024 pentru sursa de finanțare din PNRR și începând cu data publicării ordinului de aprobare a schemei de ajutor de stat în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția suspensivă de acordare a ajutorului de stat, după adoptarea deciziei de plată a Comisiei Europene conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1.001 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și până la data de 31.12.2028 pentru sursa de finanțare din Fondul pentru modernizare.

CAPITOLUL XI

Modalitatea de acordare a ajutorului de stat

Art. 15. — Măsurile de sprijin acordate întreprinderilor pentru realizarea de investiții constau în acordarea de alocări financiare nerambursabile din fonduri europene din PNRR/Fondul pentru modernizare și fonduri naționale.

CAPITOLUL XII

Valoarea maximă a finanțării nerambursabile (intensitatea ajutorului de stat)

Art. 16. — Diferența până la valoarea totală a proiectului se acoperă de către beneficiar. Acesta trebuie să aducă o contribuție financiară pentru restul costurilor eligibile, fie din resurse personale, fie din surse atrase, sub o formă care să nu facă obiectul niciunui ajutor de stat/de *minimis*.

CAPITOLUL XIII

Cheltuielile eligibile

Art. 17. — (1) Costul eligibil este costul net suplimentar care trebuie determinat comparând profitabilitatea scenariului factual cu cea a scenariului contrafactual. Pentru determinarea deficitului de finanțare în astfel de cazuri, solicitantul finanțării trebuie să prezinte în cererea de finanțare o cuantificare, pentru scenariul factual și scenariul contrafactual credibil, a tuturor costurilor și veniturilor principale, a costului mediu ponderat estimat al capitalului (CMPC) beneficiarilor pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare, precum și a valorii actualizate nete (VAN) pentru scenariile factuale și contrafactice, pe durata de viață a proiectului. Costul suplimentar net tipic se determină ca diferență dintre valoarea actualizată netă (VAN) pentru scenariul factual și pentru scenariul contrafactual pe durata de viață a proiectului în conformitate cu prevederile Comunicării CEEAG 2022.

(2) Pentru finanțarea din PNRR, costurile eligibile sunt stabilite prin raportare la veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiție și de exploatare) aferente proiectului care beneficiază de ajutor și cele aferente proiectului din scenariul contrafactual pe care beneficiarul ajutorului l-ar realiza în mod credibil în absența ajutorului, pentru cele 3 scenarii de referință:

— instalație nouă de cogenerare de înaltă eficiență, în sectorul încălzirii centralizate, prin folosirea gazului natural, pregătită pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%;

— modernizarea unei instalații de cogenerare pentru a funcționa în cogenerare de înaltă eficiență, în sectorul încălzirii centralizate, prin folosirea gazului natural, pregătită pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață

³ Se va utiliza un curs de schimb euro-leu (InforEuro) din luna anterioară lansării apelului de proiecte.

economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%;

— modernizarea unei instalații de producere energie electrică pentru a funcționa în cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătită pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%.

(3) Pentru finanțarea din Fondul pentru modernizare, costurile eligibile sunt stabilite prin raportare la veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiție și de exploatare) aferente proiectului care beneficiază de ajutor și cele aferente proiectului din scenariul contrafactual pe care beneficiarul ajutorului l-ar realiza în mod credibil în absența ajutorului, pentru scenariul de referință:

— instalație nouă de cogenerare de înaltă eficiență, în sectorul încălzirii centralizate, prin folosirea gazului natural, pregătită pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/KWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%.

(4) Valoarea ajutorului de stat este 100% din costul net suplimentar (deficitul de finanțare), care trebuie determinat comparând profitabilitatea scenariului factual cu cea a scenariului contrafactual.

(5) Deficitul de finanțare și intensitatea ajutorului variază în funcție de ipotezele parametrilor-cheie, cum ar fi veniturile și costurile prognozate. Furnizorul ajutorului de stat va monitoriza ajutorul acordat în conformitate cu prevederile acestei scheme de ajutor de stat pentru a nu fi depășită intensitatea maximă admisă de 100% din deficitul de finanțare.

(6) Metodologia de calcul al costurilor de investiții eligibile este prezentată în anexa care face parte integrantă din prezenta schemă.

(7) Ulterior încheierii contractului de finanțare, beneficiarul nu va mai putea primi finanțări din alte surse publice pentru aceleași cheltuieli eligibile ale proiectului, sub sancțiunea rezilierii contractului de finanțare și a returnării sumelor rambursate.

CAPITOLUL XIV Efectul stimulat

Art. 18. — (1) Prezenta schemă se aplică numai ajutoarelor care au efect stimulat conform prevederilor art. 3 lit. k) din prezenta schemă.

(2) Se consideră că ajutoarele au efect stimulat dacă solicitantul adresează Ministerului Energiei cererea de finanțare, iar Ministerul Energiei transmite solicitantului adresa de declarare a eligibilității proiectului înainte de demararea lucrărilor la proiectul respectiv.

(3) Cererea conține cel puțin următoarele informații:

1. denumirea întreprinderii și dimensiunea acesteia;
2. descrierea proiectului sau a activității, inclusiv data începerii și a finalizării/încheierii acestuia;
3. locul de realizare/desfășurare a proiectului;
4. lista costurilor proiectului;
5. tipul de ajutor — grant și valoarea finanțării publice necesare pentru proiect.

(4) Dacă lucrările încep anterior îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), întregul proiect nu va mai fi eligibil pentru ajutor.

CAPITOLUL XV Reguli privind cumulul ajutoarelor de stat

Art. 19. — (1) Pentru același beneficiar și aceleași cheltuieli eligibile, ajutorul investițional acordat prin prezenta schemă nu

se poate cumula cu niciun alt ajutor de stat investițional acordat, inclusiv ajutor *de minimis*.

(2) Respectarea regulilor privind cumulul ajutoarelor de stat se verifică pe baza declarației solicitantului și folosind mijloacele tehnice și bazele de date disponibile.

(3) Furnizorul de ajutor de stat va monitoriza ajutoarele acordate potrivit prevederilor prezentei scheme pentru a nu depăși intensitatea maximă admisă de 100% din deficitul de finanțare.

CAPITOLUL XVI Modalitatea de derulare a schemei

Art. 20. — (1) Furnizorul ajutorului de stat lansează procedura de apel de proiecte cu depunere continuă pentru selecția proiectelor ce vor beneficia de finanțare sub condiția suspensivă de acordare a ajutorului de stat, după adoptarea deciziei de plată a Comisiei Europene conform Regulamentului de punere în aplicare 2020/1.001 de stabilire a unor norme detaliate de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(2) Ministerul Energiei nu poate fi considerat răspunzător pentru vreun prejudiciu în cazul schimbării anumitor condiții după emiterea deciziei de aprobare a prezentei scheme. Beneficiarii din cadrul acestui apel de proiecte își asumă întreaga răspundere în raport cu eventualele prejudicii pe care le-ar putea suferi în situația descrisă. De asemenea, beneficiarii își asumă riscurile ce pot decurge cu privire la cheltuielile efectuate în vederea pregătirii și implementării acestor proiecte în vederea atingerii rezultatelor preconizate.

(3) Furnizorul de ajutor acordă ajutorul de stat după ce verifică, pe baza cererii de finanțare depuse de întreprinderea solicitantă, îndeplinirea condițiilor de eligibilitate și de selecție specificate prevăzute pentru sprijinirea investițiilor în cogenerare de înaltă eficiență, inclusiv a celor care vizează gradul de maturitate al proiectelor, fezabilitatea acestora și condițiile de implementare care oferă asigurarea finalizării investițiilor în termenele stabilite.

(4) Alocările specifice de ajutoare pot fi acordate în cadrul acestei scheme de ajutor de stat numai după emiterea deciziei Comisiei Europene de autorizare a schemei.

CAPITOLUL XVII Reguli privind publicarea, informarea, raportarea și monitorizarea ajutoarelor de stat

Art. 21. — Textul schemei, precum și textul actului normativ pentru aprobarea schemei se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web dedicată a Ministerului Energiei.

Art. 22. — Beneficiarii vor asigura vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii Europene, inclusiv, atunci când este cazul, afișând emblema Uniunii și o declarație de finanțare corespunzătoare cu următorul conținut: „finanțat de Uniunea Europeană — NextGenerationEU”, precum și prin oferirea de informații specifice coerente, concrete și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg, cu respectarea prevederilor Manualului de identitate vizuală a PNRR elaborat de către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene, respectiv ale Manualului de identitate vizuală pentru Fondul pentru modernizare elaborat de către Ministerul Energiei pentru proiectele finanțate prin Fondul pentru modernizare.

Art. 23. — Beneficiarii sunt obligați să raporteze, în conformitate cu prevederile contractului de finanțare, stadiul realizării lucrărilor, precum și să furnizeze alte informații suplimentare, la cererea furnizorului de ajutor de stat.

Art. 24. — (1) Furnizorul de ajutor de stat este obligat să păstreze toate informațiile referitoare la ajutoarele acordate în

cadrul schemei, documentele justificative aferente ajutorului de stat acordat, pentru o perioadă de 10 ani începând de la data acordării ultimului ajutor, dar nu mai puțin de o perioadă care expiră după 5 ani de la închiderea PNRR, iar pentru Fondul pentru modernizare este obligat să păstreze, pentru o perioadă de 10 ani de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, pentru orice proiect individual sau schemă multianuală finanțată din Fondul pentru modernizare, toate documentele și informațiile justificative privind plățile sau cheltuielile efectuate, respectiv 50 de ani, în cazul statelor de salarii, în sensul art. 16 alin. (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2020/1.001, pentru a stabili dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în decizia de autorizare a Comisiei Europene a schemei de ajutor de stat.

(2) Beneficiarii ajutorului de stat sunt obligați să păstreze, pentru o perioadă de 10 ani începând de la data ultimului ajutor acordat în cadrul schemei, toate documentele necesare și să țină o evidență specifică a ajutoarelor de care au beneficiat conform prezentei scheme, unor scheme *de minimis* sau alte ajutoare de stat prin care s-a finanțat investiția în cauză, din care să reiasă suma totală a ajutoarelor de stat și a ajutoarelor *de minimis* primite, defalcate pe ani, pe furnizori, pe obiective, informații privind forma ajutoarelor, *de minimis*, scheme de ajutor de stat, ajutoare de stat individuale, precum și baza legală prin care acestea au fost acordate.

Art. 25. — Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței orice informație solicitată cu privire la prezenta schemă de ajutor de stat.

Art. 26. — Furnizorul de ajutor de stat transmite Consiliului Concurenței raportări anuale cu privire la implementarea schemei în conformitate cu Regulamentul privind procedurile de

monitorizare a ajutoarelor de stat, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 441/2022 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind procedurile de monitorizare a ajutoarelor de stat și *de minimis*.

Art. 27. — Furnizorul de ajutor de stat monitorizează respectarea condițiilor și criteriilor de eligibilitate prevăzute în prezenta schemă pe toată durata de derulare a acesteia și are obligația de a supraveghea permanent ajutoarele acordate, aflate în derulare și de a dispune măsurile care se impun, iar în situația în care constată nerespectarea acestor criterii, furnizorul de ajutor de stat întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea ajutorului acordat, inclusiv a dobânzilor aferente, calculate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările ulterioare, și celorlalte prevederi europene în vigoare.

Art. 28. — Furnizorul de ajutor de stat asigură publicarea, pe web site-ul Ministerului Energiei (<http://energie.gov.ro/>), în conformitate cu pct. 61 din Comunicarea CEEAG, a următoarelor informații relevante privind schema de ajutor:

a) textul integral al schemei de ajutor aprobate și dispozițiile sale de punere în aplicare;

b) informații privind fiecare ajutor acordat în cadrul schemei, ajutor care depășește 100.000 euro, în termen de șase luni de la data acordării acestuia.

Art. 29. — Furnizorul de ajutor de stat are obligația de a încărca prezenta schemă, plățile efectuate și eventualele recuperări în Registrul Ajutoarelor de Stat din România (RegAS) conform art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

*ANEXĂ
la schemă*

Cogenerare de înaltă eficiență

Metodologie de calcul al costurilor de investiții eligibile în cadrul Ghidului solicitantului_Măsura de investiții I.3 — PNRR/Fondul pentru modernizare — Programului-cheie 5: Cogenerare de înaltă eficiență și modernizarea rețelelor de termoficare — Sprijin pentru modernizarea și realizarea de centrale în cogenerare de înaltă eficiență și pentru modernizarea rețelelor de termoficare, domeniul de investiții 5.1 — Suport pentru sprijinirea investițiilor de cogenerare de înaltă eficiență, în conformitate cu prevederile tratatului de acordare a ajutoarelor de stat

Calcularea costurilor eligibile se va realiza în conformitate cu următoarele dispoziții:

Costul eligibil este costul net suplimentar care trebuie determinat comparând profitabilitatea scenariului factual cu cea a scenariului contrafactual. Pentru determinarea deficitului de finanțare în astfel de cazuri trebuie să fie prezentată o cuantificare, pentru scenariul factual și un scenariu contrafactual credibil, a tuturor costurilor și veniturilor principale, a costului mediu ponderat estimat al capitalului (CMPC) al beneficiarilor pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare, precum și a valorii actualizate nete (VAN) pentru scenariile factuale și contrafactuale, pe durata de viață a proiectului. Costul suplimentar net tipic se determină ca diferența dintre valoarea actualizată netă (VAN) pentru scenariul factual și pentru scenariul contrafactual pe durata de viață a proiectului în conformitate cu prevederile din Comunicarea Comisiei — Orientări privind ajutoarele de stat pentru climă, protecția mediului și energie pentru 2022.

A. Tipuri de investiții:

— modernizare unei instalații de producere energie electrică pentru a funcționa în cogenerare de înaltă eficiență, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele

regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/kWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%.

— modernizarea unei instalații de cogenerare pentru a funcționa în cogenerare de înaltă eficiență, în sectorul încălzirii centralizate, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/kWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%;

— instalație nouă de cogenerare de înaltă eficiență, în sectorul încălzirii centralizate, prin folosirea gazului natural, pregătite pentru amestec cu gazele regenerabile/cu emisii reduse de carbon, inclusiv hidrogen verde, fără să depășească pe durata de viață economică pragul de maximum 250 g CO₂ eq/kWh, iar randamentul global brut trebuie să fie de minimum 80%.

Ajutoarele vor fi considerate ca fiind limitate la minimul necesar pentru desfășurarea proiectului sau a activității care beneficiază de ajutor în cazul în care ajutorul corespunde costului suplimentar net (deficitului de finanțare) necesar pentru îndeplinirea obiectivului măsurii de ajutor, în comparație cu scenariul contrafactual în absența ajutorului.

Costurile nete suplimentare sunt determinate de diferența dintre veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiție și de exploatare) aferente proiectului care beneficiază de ajutor și cele aferente proiectului alternativ (scenariul contrafactual) pe care beneficiarul ajutorului l-ar realiza în mod credibil în absența ajutorului cu care se compară investiția în cogenerare de înaltă eficiență.

Valorile de referință ale eficienței se calculează în conformitate cu principiile menționate în cadrul anexei II la Directiva 2012/27/EU privind eficiența energetică.

B. Mod de calcul:

Exemplul 1

Întreprinderea X dorește să modernizeze o instalație existentă convențională de producere a energiei electrice (cu funcționare pe cărbune/gaze naturale), astfel încât aceasta să funcționeze ca o instalație de cogenerare de înaltă eficiență, adaptată pentru arderea hidrogenului.

În lipsa ajutorului, întreprinderea X nu ar moderniza instalația convențională de producere a energiei electrice existentă și nu ar completa instalația pentru a deveni producătoare de energie în cogenerare și nu ar contribui la atingerea țintelor de creștere a ponderii de energie electrică din surse regenerabile din PNIESC (prin descurajarea consumului de gaze naturale/cărbune).

Costurile eligibile = deficitul de finanțare care reprezintă diferența dintre veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiții și de exploatare) ale proiectului preconizat (coarderea hidrogenului) și veniturile și costurile economice cu instalația convențională de producere a energiei termice pe bază de cărbune/gaze naturale (scenariu contrafactual).

Exemplul 2

Întreprinderea X dorește să modernizeze o instalație de cogenerare, cu funcționare pe cărbune/gaze naturale, astfel încât aceasta să funcționeze ca o instalație de cogenerare de înaltă eficiență, adaptată pentru arderea hidrogenului.

În lipsa ajutorului, întreprinderea X nu ar moderniza instalația de cogenerare existentă, nu ar completa instalația pentru a

deveni de înaltă eficiență și nu ar contribui la atingerea țintelor de creștere a ponderii de energie electrică din surse regenerabile din PNIESC (prin descurajarea consumului de cărbune/gaze naturale).

Costurile eligibile = deficitul de finanțare care reprezintă diferența dintre veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiții și de exploatare) ale proiectului preconizat (coarderea hidrogenului) și veniturile și costurile economice cu instalația convențională de producere a energiei electrice și termice pe bază de cărbune/gaze naturale (scenariu contrafactual).

Exemplul 3

Întreprinderea X dorește să realizeze o instalație de cogenerare de înaltă eficiență (proiect nou), adaptată pentru arderea gazelor regenerabile/hidrogenului.

Costurile eligibile = deficitul de finanțare care reprezintă diferența dintre veniturile și costurile economice (inclusiv costurile de investiții și de exploatare) cu instalația de cogenerare de înaltă eficiență cu funcționare pe hidrogen și veniturile și costurile economice cu instalația de cogenerare de înaltă eficiență cu funcționare pe cărbune/gaze naturale.

ATENȚIE!

— Situațiile și exemplele prezentate nu sunt limitative, orice altă situație contrafactuală putând fi prezentată în funcție de specificul proiectului.

— Costul investițiilor necesare pentru atingerea nivelului de conformare cu standardele de mediu ale Uniunii nu este eligibil și trebuie dedus.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

